

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Састављен дана 11.03.2004. год.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Стање непромењено, јел тако, што се тиче већа, бранилаца, оптужени су такође ту. Кажите:

Настављено 11.03.2004. године у 9,30 сати.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, те да су присутни оптужени и сви браниоци као и заменик тужиоца за ратне злочине.

Колега Вујин да ли сте добили овај извештај лекара за Војновића. Дајте, јутрос су ми донели, јутрос су ми донели тај извештај лекара, јер ми смо онај дан, ми смо наложили да се лекарски, тако да је, ево то смо добили.

Настављемо са саслушањем оптужених.

Оптужени **Маџарац Предраг**.

Господине Маџарац, да ли сте разумели оптужбе које сте чули прекјуче.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobili сте и оптужницу у писменом облику пре једно два, три месеца, јел тако. Дакле, разумели сте за шта се теретите. По закону нисте у обавези да изнесете вашу одбрану, не морате да одговарате на питања која ћемо вам ми овде поставити, дакле, можете се бранити ћутањем, али пре тога ја да вас питам да ли признајете извршење кривичног дела које вам се ставља на терет оптужницом и своју кривичну одговорност?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упитан од стране председника већа, исказује: Разумео сам шта ми се ставља на терет оптужницом, не признајем да сам извршио кривично дело ни своју кривичну одговорност, а потом поучен изјављује.

Да ли желите дакле да изнесете вашу одбрану или ћете се бранити ћутањем.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Изнећу одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнећете вашу одбрану. Изнеће своју одбрану и потом у своју одбрану исказује.

Господине Мацарац изволите, реците нам све што мислите да треба да нам кажете. Знате за шта се теретите дакле, објасните где сте били тих дана, шта сте радили итд. Да ли сте били на Овчари, да ли сте били тамо на Грабову, како се то тврди?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Када се то десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Био сам код свог стрица у кући која се налази у ул. Петрова гора бр. 4. Сад не знам како се зове улица по њиховом, тамо сам веће дуже време боравио пошто сам у деветом месецу био рањен у акцији деблокирања касарне ЈНА и онда сам био једно време у Негославцима у болници. После сам био неко време смештен мало на опоравку код пријатеља у кући – породичних пријатеља у Негославцима, затим сам се вратио кући на Петрову гору. Пошто нисам више био способан за борбена дејства, имао сам и гипс на руци, тамо сам се опоравио и након неког времена кад ми се стање мало побољшало прикључио сам се људима из те улице у ... стражу. Пошто је та улица на самом рубу града према једном селу Богдановци које је било хрватско село којем је претила највећа опасност и ту смо држали стражу у вечерњим ноћним сатима углавном и то ми је било задужење и тих дана је пре ослобођења и после ослобођења сигурно једно месец дана нисам се нигде удаљавао из куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, уопште нисте били на Овчари и уопште нисте били на Грабову?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте стражу. Да ли сте били организовани као нека јединица?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па не знам како је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неког команданта, командира, да ли је неко био задужен да вам дели задатке, да разводи стражу, да одређује кад ће ко да стражари у којим сменама, итд.?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па нисам био толко упућен али постојао је тај један човек који је био из ул. Петрова гора које је отприлике то мало организовано, није био неки командант него чисто човек који је то мало организовао да се зна ко кад иде на стражу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: То је Галовић Илија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Галовић Илија.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у вашим претходним исказима рекли да сте били у позадинској јединици којом је командовао Галовић Илија.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па то је као нека позадинска како бих рекао, нисмо учествовали у активним борбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: На положају, да, ми смо били у тој позадини где је била и кухиња и тако те основне ствари за живот, нека као мала онако пољска амбуланта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко вас је било тако у тој јединици?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па не знам, тако једно петнаестак, двадесет људи, можда не знам сад тачно. Нисам био тамо присутан у некој, није то било у команди, ја сам једноставно био

у кући и онда кад би он дошао каже ајде време ти је на пример да одеш два, три сата, четири сата и онда ми стражаримо тако око баштама чисто. Ту су били у позадини неки минобацачи који су остали овде од ЈНА, па смо и то мало пазили и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Галовић вам је делио задатке.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Да, није задатке, чисто онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад ће ко да стражари и где ће ко да стражари и онда.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Да, па може се тако рећи, али сви смо били ту у овај из тог дела града па тако да смо више сами знали, није било потреба неких за неком посебном организацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли знате ко је, да ли знате лице, човека, особу под именом Дукић Никола.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак му је Гица.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли нам нешто рећи о њему. Од кад се са њим знате?

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Па упознао сам га после рата у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Па мислим да је он био један од сувласника једног кафића познатог где је већина Вуковарчана излазила и тако сам га и упознао преко неких других пријатеља и онда повремено смо се тако дружили, ништа пуно, али знали смо се, није то велики град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дакле после рата.

ОПТ. МАЏАРАЦ ПРЕДРАГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата. Пре тога не?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где је он сада?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се не варам ви сте код истражног рекли како се зове тај кафић.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Ја мислим да се зове «Три руже».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Три руже», тако је, па сте говорили да само да вас подсетим да је наводно имао и неки кафић у Апатину, јел тако било?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Не, не чини ми се да је живео једно време у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је једно време живео у...

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: После рата негде 1998. или 99. године. Само хтео бих нешто да кажем, ово око ових изјава у СУП-у и пред истражним судијом, да остајем у потпуности код тих изјава само овде овај код ове изјаве једна мала грешка, то сам касније приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то само оно везано за Булицу.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Да, да за Булицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сам упрво хтео да вас питам.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Знате шта, овај пред истражним судијом кад сам говорио као и у полицији то је било доста дуго временски и онда је судија то скратио као и у полицији су скратили то, да не би се ширило пуно, да не би било вероватно документације, вероватно оно најбитније што је за СУП, па су ме тако питали за стотину имена тако рећи, јако пуно имена да ли знам те људе, шта отприлике раде и да ли сам чуо да ли су они били на Овчари, тако кад ме судија питао за Булицу, ја сам одговорио да знам тог човека, да га нисам виђао ни за време рата ни неко време после рата, али да не знам да ли је био на

Овчари, а овде је уписано «познајем Милана Булића Булицу, нисам га виђао тих дана тамо на Овчари и у граду», мислим то је грешка пошто нисам био на Овчари и нисам га могао ни да видим тамо, то је чисто било у том скраћивању реченица, па је тако испало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли и од када познајете Вујовића, Вујановића, остале оптужене овде, Атанасијевића?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Већину оптужених знам после рата неко време чисто смо се сретали у граду. Само знам из комшилука пошто није далеко становао Станко Вујановић од моје куће из виђења никада се нисмо дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате какве су њихове активности биле? Ви сте били у тој, давали сте те страже тамо у позадини итд. Да ли знате какве су њихове активности биле тих дана, да ли су се они борили?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Не бих знао рећи пошто нисам био нигде учесник после тога. Ја сам био само тај први дан то је био 14.9.1991. када је тај официр ЈНА дошао...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте једно време били у болници, јел тако, на кућном лечењу, а после сте давали те страже, то питам значи у том времену.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Да, да, нисам имао никакве контактке са њима овај до после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате шта су они радили.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па не знам, знам тако из прича само да су учествовали у борби и да су као и сви остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постојала Територијална одбрана Вуковара као јединица као организациона јел су људи распоређивани по неким водовима, четама?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Да ли је то постојало тада?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Није било сигурно кад сам ја овај кад сам био мобилисан, били смо сви мобилисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је мобилисао?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па ја не знам како се зове тај официр, ту је дошао један официр ЈНА тадашње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је неко поделио неке позиве?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Не, усмено колко се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је дошао?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Тамо у ту улицу Петрова гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрова гора.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: И донео је униформу, задужио ме са опремом и рекао да се спремимо да треба да се иде на деблокирање касарне пошто је она опкољена била у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било тада том приликом?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па ја мислим да све скупа неких 40-ак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ту били Вујовић, Вујановић?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па ја колико се сећам да су били Вујовић и Вујановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су и они тада били.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Да, то је тај једини дан када сам их ја видео, одмах тај дан сам био рањен испред касарне и пребачен у болницу и после их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ Душан Кнежевић: Само једно питање. У каквим је он односима са Николом Дукићем Гицом, он је нешто говорио о томе, да ли су се познавали и какви су односи били.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, нама одговорите.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па ето кажем Дукића сам упознао после рата и имали смо много тих заједничких пријатеља. Повремено би се дружили негде у локалном кафићу када би седели, нормално би причали, поздрављали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, нисте били у некој завади, нисте имали неких сукоба, то је оно што вас питамо.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Колико ја знам, није било неких сукоба, можда неких споречкања овако ситно негде, не знам под неким утицајем алкохола или нешто, да ли је могуће тако било, али ништа крупно није било.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ Душан Кнежевић: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Браниоци. Имате ли још нешто да кажете господине Мацарац.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Па ето само не бих више ништа једино пошто ме чуди да је тај кад сам добио спис да ме тај Дукић овај да ме наводно видео тамо, то ме јако изненадило јер стварно не знам никад нисмо имали никаквих сукоба, по списима видим да је тамо јако пуно људи било који ме знају целог живота од рођења и који сви знају цео град да нисам тамо био. Тих дана се нигде апсолутно нисам кретао, ни у граду ни на једном месту где су ме питали у СУП-у и тужиоци, питали су ме и за касарну и за болницу, не знам нека места, апсолутно тамо нисам био, сви знају да нисам био, тако да нисам био ни на Овчари и нико ме тамо није видео. Сад не знам, стварно не знам његове разлоге. Ја сам убеђен сто посто да ме заменио с неким, јер видим тамо да је он дао изјаву да је био мрак, да се то дешавало у ноћним сатима, сто посто сам убеђен да ме заменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чућемо њега и његово објашњење, јел тако.

МИЛАН ЗАКЛАН бранилац опт. Вујовић Мирољуба: Молим вас питајте судија оптуженог да ли је у истражном поступку имао могућност да присуствује саслушању било ког сведока у овом истражном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте шта вас пита бранилац.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Нисам тачно разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац вас пита док је вођена истрага против вас, јел, да ли сте били у ситуацији, у прилици да присуствујете саслушању иједног сведока?

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ово је питање и за све окривљене. Ја нисам хтео сваког посебно да питам, на крају, молим вас све да питате. Да ли је био у могућности да поставља питања у истражном поступку, било који, с обзиром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је одговорио овако.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Судија, мени никада није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо записник о саслушању сведока где је констатовано ко је присутан тим саслушањима, тако да.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Само да напоменем, мени никад нико није објаснио никаква моја права и да ни саслушањима ни присуствовању мојих бранилаца, нико, мислим нико ми ништа није објашњавао. Мени су рекли, мени су телефонски јавили да дођем дан раније, да дођем јер им требају неке информације, да нисам осумњичен и да не следи ми хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не разумем шта говорите искрено да вам кажем.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ја имам два ваша записника о вашем саслушању, то је записник о саслушању вашем пред радницима Управе за борбу против организованог криминала 11.11.2003. године, констатовано да је ту присутан заменик Кнежевић, констатовано да је ту присуствовао ваш адвокат Перески, тако, исто је то и приликом саслушања 13.11. код истражног судије и ваш бранилац и заменик.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Да сад не објашњавам овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо којим, о чему ви причате.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Није био присутан бранилац, мени је бранилац познат након 6 сати разговора, па само да потпише записник, али то није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да потпише записник.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Да. Мислим овај господин бранилац пита... ја сам ту да појасним, али каже, мени су рекли мени није потребан ни бранилац, нико јер ја нисам ни осумњичен, нису дошли да ме хапсе и након неких 6 сати су ми рекли добили смо позив из Београда и да те морамо ухапсити и зваћемо адвоката да потпише. То је све што сам ја знао и они су ме спровели у Окружни затвор у Новом Саду и после нисам присуствовао ниједном саслушању било којих сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, према овоме овде записнику произилази да је ваше саслушање или сачињење овог записника започето у 14 сати, довршено у 15,30, значи неких сати ипо.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Не то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да је то. Добро.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Знамо тужиоце, сви сведоци...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо како се то ради, али сам схватио исто тако да ове записничке констатације уопште нису спорне, ви их нисте довели сумњу, рекли сте да желите да то буде ваша одбрана и у истражном поступку кад сте после 2 дана тражили од истражног судије.

ОПТ. МАЦАРАЦ ПРЕДРАГ: Није то толко битно зато што ја стојим иза ове изјаве пред истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо све то. Хвала лепо можете ићи.

Оптужени Војновић Милан.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Господине председниче хоћете дозволити јено пар минута само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, наравно ако нисте били у прилици, наравно.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да попричате са, ево ту негде.

Оптужени Војновић Милан, најпре упитан од стране председника већа, изјави:

Господине Војновићу да ли сте разумели зашта се теретите.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на ово питање, претпостављам да сте се у том смислу већ и консултовали са вашим браниоцима, да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Не признајем, јер нисам никога ни убио нити сам био уопште присутан том догађају за који се теретим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите: Оптужницу сам разумео, не признајем да сам извршио ово кривично дело, никог нисам убио, тамо нисам био ни присутан. Да ли ово значи да желите да изнесете вашу одбрану, по закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Знате шта, ја ћу моју одбрану изнети, али сам је изнео и код истражног судије и ништа немам да допуним, немам ништа да...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите: Одбрану ћу изнети, а потом у своју одбрану исказује:

Господине Војновићу, ево испричајте нам свима овде присутнима све што мислите да треба да нам кажете.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Е сад не знам откуд да почнем. Шта вас интересира, податке сте ми узели, ја знам одакле ако хоћете редом даље, мој долазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад живите у Вуковару.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: У Вуковару живим од 1969. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1969. године.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Од 1969. године сам дошао у Вуковар, тамо ми је брат живео јер ме је он довео тамо после армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте били кад су почела сва та несретна дешавања, је ли 1991. године?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Био сам 20 година радио, стицао, децу стекао, оженио се, све сам мислим основао у Вуковару, разумете. Основао сам живот свој који сам дочекао до старости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Кажете тамо сте били до 1991. године кад је све то кренуло.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: 1991. године био сам кад је све то кренуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је кренуло, јесте ли били ангажовани као борац, добровољац, територијалац, резервиста, не знам ни ја како, да ли сте били на неки начин ангажовани у јединицама?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Знате шта, као мјештанин сам био ангажован на стражама, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: На стражи. Кад су почела сама дејства сам био распоређен и исто на стражи сам био, међутим, 2.10. ја мислим да тамо пише 5.10. што се не слаже датум, 2.10. је дошла гардијска јединица где смо ми били распоређени по

јединицама да као водичи неки, како да назовем, као водичи, који познајемо град Вуковар, је ли. Тако сам био распоређен код капетана Зиројевића у гардијској јединици, али сам био болестан већ тада, не знам колко сте упознати са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате која је то чета, који је то батаљон?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Е сад не би вам знао, ја сам био тек кад сам распоређен и дошао, ту смо ноћ преноћили и ујутру ме он послао назад као болесног човека, видео на мене да сам болестан, да сам немоћан и питао ме јел станујем далеко, рекох не, каже иди ти кући за једног војска не стоји, а то ми је био сав разговор с њим. Разумете, тако кад сам се вратио кући отишао сам у болницу у болницу су ме одвезли у Негославце 5 дана и после тога сам враћен назад кући. Ту преко пута мене је било складиште муниције за минобацаче и ту сам распоређен на стражу, као такав који нисам могао ићи у прве редове, куда је требало бити, здрав човек...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било ту у тој групи људи који су чували стражу?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Па чували смо стражу по двојица, разумете, па смо се мењали, рецимо ако сам данас дању онда сам сутра ноћу и тако ме закачило, ако сам ноћу онда сам сутрадан ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је у том смислу одређивао, правио распоред?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Пера Миљановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пера Миљановић. А јели тамо био Галовић Илија?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Галовић је био, мене није распоређивао ништа разумете, ја не знам шта је он, какву је улогу имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел и он био тамо?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Био је Галовић тамо, да. Били смо у улици то је улица Петрове горе, то је улица била истурена на једној периферији града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Мислим, шта Вас занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте значи радили то.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Све време сам радио то до пред крај рата раумете. Пред крај рата су били почели направили су провизорно купатило за купати војску нормално и онда су почели мени као аматеру који сам знао да шишам, шишао сам комшије ту и раније, да шишам војску. Онда сам ја тражио дајте ми да шишам војску, не могу ја шишат после подне војску а навече ићи на стражу, знате шта је то. Тражио сам да ми одреде једно или друго, било шта. Они су ми рекли преузми, ево ти једна просторија ту, преузми то и шишај људе по потреби. То сам радио до краја рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Све док нису завршене те борбе.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Док нису завршене борбе у Вуковару. Кад су завршене борбе у Вуковару...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тих дана шта сте радили?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Тих дана сам ја кад су завршене борбе, ја сам овако, 18. је Вуковар ослобођен, кћерка ми је била заробљена, била је остала у Вуковару, живела доле у центру града, ја сам покушавао раније да је извучем, та дејства кад су се горе у селу десила, оно кад је било после тога барикаде стављене, шта ја знам и нисам је успео извући јер није могла донети сама одлуку, иди кући, рекла је да ће доћи сама, међутим, није изашла из. Кћерка ми је била заробљена доле и није изашла ја сам њу сачекивао разумете ту где су излазили аутобуси, грађани који су излазили пешке долазили су, сви су морали доћи у Велепромет на неко селектирање, не знам ни ја, испитивање, ко ја, не мешам се јер не знам никог. Ту сам био 18., 19. сам ујутру дошао исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Велепромет.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: : У Велепромет ја и супруга моја смо се распоређивали тако да видимо што више, не би ли је нашли, разумете негде угледали. Међутим, није је било, питао сам јел долазило аутобуса још, кажу дошли су неки аутобуси у касарну. То је 19. било ујутру, ја сам отишао тамо то је могло бити пола 9, 9, није могло бити како знам да сам дошао у Велепромет, је ли. Дошао сам тамо, нашао сам војнике, полицајце на поворки, ког сам питао зашто бих хтео да одем. Питао сам да ли дошла нека војска и да ли могу ја ући унутра да потражим кћерку, разумете, међутим, он ме је одбио није ми дао да уђем. Питао сам јел могу на споредни улаз, пазите, то онда сам питао да ли могу на главни улаз, могу ли тамо питам, кажу не можете ући никако. Међутим, пошто смо се ја и жена окренули и отишли ... кући. До навече сам био кући. Навече негде кад је већ мрак падао дошао ми је комшија Раде Бакић к мени и рекао ми је да је чуо да су ти у касарни људи пребачени на Овчару, пазите, да би ја да одем заједно да видимо да није тамо случајно кћерка, мени је био циљ само кћерка и ништа друго. Међутим, он је отишао до својих кола, упалио, дошао код мене и сели смо и ја сам то приликом нормално понудио га нешто да једе као и сваки родитељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то ауто не знате?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ауто «Југо», сад на знам 55 или 45.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Овај, кад смо дошли тамо на улазу самом био је полицајац војни са белим опртачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: На улазу у Овчару. Пазите, ја нисам ни знао где је ауто, да ме он није одвезао ја не бих ни знао где је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Овчара ограђена, па кажете на улазу у Овчару?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: На улазу у Овчару, тај комплекс Овчаре, разумете то је пољопривредно добро колко сам ја могао, не знам ни ја, па мислим ја нисам тамо одлазио раније јер сам знао, углавном ту нас је дочекао полицајац, била је рампа нека и

питао је шта требамо, ја сам рекао, објаснио му шта требам, требам да видим да ли ми је кћерка ту, он ми је рекао добро ајде, идите каже, кола не можете носити унутра, разумете. Међутим, ја сам отишао, дошао до хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то госп. Војновићу, да вас мало прекинем само, колко је то пешке од те рампе до хангара.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Па није било далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је то далеко, 100, 200, 300 метара.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: 100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: око 100 метара и тамо се није могло аутом.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Он је рекао да не може аутом, е сад шта је било касније ја не знам, мислим и раније. Углавном, ја сам отишао, дошао сам у тај хангар, била су два војника исто са белим опртрачима, питао сам шта требам, објаснио ми шта требам, пустити су ме унутра, мислим, не мислећи да ћу правити неки неред или било шта, него су ме пустили унутра, ја сам ишао редом, ту је било с једне стране је била војска, с друге, с десне стране су били ти заробљеници који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне стране, јел тако, како се улази?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Како се улази, да, и они су ме пустили, ја сам ишао редом и викао сам «сине Звездана», Звездана ми се кћерка зове, «јави се ако си ту, тата је дошао по тебе да те водим кући» да се не би дете уплашило, мислио сам знате шта она је била у другом стању 9 месеци, пред порођај. Ја сам прошао полако гледајући, прозивајући, зовући, нема до краја, вратио сам се исто тако лагано назад, нисам је нашао, изашао сам на излаз и изашао сам напоље. На излазу самом ме сачекао један како да кажем територијалац, један војник који је био тамо, мештанин исто, Божо неки стаклар, ја му презиме не знам, знао га само као Божо стаклар, он је констатовао, изашао је преда мном, констатовао ме је, каже «и ти си ту», ја кажем «дај пусти ме», да не кажем даље више шта сам му рекао и продужио сам својим путем према колима према Радету Бакићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Бакић био за то време?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Био код кола. Код кола сам га ја нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте га затекли. Колко сте се ви задржали укупно?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Па ето кажем око 15 минута до 20 не знам да ли је било више, мислим сата нисам имао, нисам мерио али ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали заробљени, како су били обучени рецимо?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Па чујте колко сам ја могао видети, то је било и у белим мантилима, у шареним оделима војним и било је цивила, било је полуобучених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било у завојима људи, у гипсу?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су вам деловали у смислу да ли се видело каквих повреда по њима, јел су били повређени?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Мене то није интересирало, мени су очи упрте биле само да видим да ли ми је кћерка ту или није. Мене уопште нису заробљеници интересирали ни ко је, ни шта је, ни кога има ни кога нема, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били мушкарци или су били и жене и мушкарци.?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја жена нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деце је ли било?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Нисам видео ни деце, и кажем на том самом излазу ја сам продужио према Радету Бакићу, дошао сам до њега и рекао му «Раде нема ништа, можемо ићи».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате његовог брата, Миле, јел тако?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Милета знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели тамо неки комби?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Комби сам видео, бели. Ту је паркиран тај један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Миле возио тај комби за време тих...

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Бели је комби возио, економ је био, то сам видео. Друго нисам видео ништа, јер кажем ја сам изашао погнуте главе. Мени је циљ био окренут само према кћерци мојој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио, ви рекосте с десне стране су заробљени, с леве стране је војска.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Војска је била, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовни војници, у маскирним униформама у оним чојаним СМБ униформама?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: У маскирним униформама. Напољу су били мешовите униформе, али су унутра били војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели неко пописивао те заробљене, да ли сте приметили тако нешто?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Нисам уочио да вам кажем, туда је пописивано, ја то нисам приметио, не могу казати да јесам, кад нисам, нисам приметио није ме ни интересирало уопште војска ко је, кад сам видео да су заробљеници с те стране. Мислим да је била пружена једна шпага околно наоколо, као да су одвојени и тако да сам ја овај гледао само у то да би видео кћерку, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вујановић нам рече да су заробљени били и с леве и с десне стране како се уђе, јел су били и с леве и с десне стране, ви кажете само с десне стране.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја кад сам био нису били. Кад сам ја био нису били, то је било између 17 уствари 18 или 19 сати око 7 сати сам ја већ био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У седам сте увече ви већ били кући, а значи на Овчару сте дошли био је потпуни мрак?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Био је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било осветљено у хангару.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Било је осветљено, нешто није било осветљено нешто нарочито, то је било преко агрегата ја мислим, друкчије није могло...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули тај агрегат да ради или на основу чега онда закључујете да је то преко агрегата?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Нисам. Па преко агрегата или преко акумулатора, другог није имало чега, разумете, јер струје нисмо имали, ја знам да нисмо имали, у улици смо имали, имали смо агрегате што смо добили били из Новог Сада, тако смо се осветљавали до 10 сати навече, у 10 су гасили и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи око 7 сати увече сте ви већ били кући у Вуковару.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Већ сам био кући. Дошао сам до врата и рекао «нема ништа, можемо ићи» тад смо сели у кола и вратили се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ли Вујовића, Вујановића, Атанасијевића, Маџарца, Војиновића, покојног Мирка?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Е овако, Вујовића знам од после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Вујовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Њега нисам знао, то је млађи момак од мене, ја га нисам знао, чак му нисам ни оца познавао до после рата у рату фактички кад су изашли горе код нас у Петру гору. Њега познајем од тада, Вујановића познам још као дечкића, разумете, после је био аутолимар, њега сам познавао

јер сам увек пролазио кад идем у град, идем крај његове куће, знате њега сам познавао. Перића сам боље упознао после рата него пре рата, знао сам чији је али нисам с њим никад контактирао. Овај кога даље, Атанасијевића не познам уопште, не знам ни ко је нити ми значи надимак нешто, нити име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војиновић Мирка.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Мирка сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тапао јел тако?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Тапало да, покојни нажалост, њега сам познавао исто из виђења јел тако, знао сам да су причали да је коцкар, да је волео карте и шта ја знам и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте кога од њих видели тада том приликом на Овчари.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Нисам видео никога кажем осим тог Боже који је изашао на излазу на самим вратима и директно је на мене изашао, разумете, не би ни њега видео и од њега сам се окренуо и рекао сам «пусти ме».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали официре, редовне ЈНА?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Не, нисам нисам имао никакве контакте с њима. Ја сам имао директно Перу Миљановића који је мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели тамо каквих официра?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: На Овчари је било официра, било је војске, било је свашта, разумете кад сам ја био а шта је било пре, шта је било после ја вам не могу рећи у тим моментима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте знали Ланчужанина, Ланчужанин Милана зв. Камени?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Нисам знао док нисмо дошли у суд, онда ми је рекао Раде знаш ли да је то Милан Ланчужанин, кад смо давали изјаву у Новом Саду као сведоци. До тада га ја нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни да се све то дешава, да се све то дешава 19. увече. Говорите 19., 19. па вас питам да ли сте сигурни да је то 19. ако јесте да видимо на основу чега то закључујете?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Толико сигуран зато што закључујем, пазите 20. и 21. сам ја отишао ујутру сутрадан ујутру сам дошао на Велепромет поново, па сам питао да ли је још изашло одоздо људи из града, каже није отишао је један конвој који није нигде овај заустављан, једино тај конвој је био који је кренуо према ... директно за Хрватску. Међутим, су рекли мени да је отишао, да се вратио назад тамо је била пуцњава нису их примили Хрвати, не знам каква је њихова војска, је ли, да је враћен назад и да је отишао за Шид. Ја замолим Перу Миљановића у том моменту то је било око 9 сати ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. или 21.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: 20-ог. Замолим њега да ме пребаци до Шида јер превоза није било разумете како се ко успео сналазити тако је ишло, ишло. Замолим њега и он ме прихватио и човек ме сео у кола, возио је кола било је на њима ТО писало, разумете, то је написано јел тако ... било, и он ме довезао до Црвеног крста у Шид мене и супругу. Кад смо дошли ми у Шид он се окренуо назад, ми смо ушли у Црвени крст, тражили смо тамо да прегледамо све спискове, нема нигде, кад сам ја објаснио шта је, е каже тај конвој је отишао за Митровицу. Е сад шта да радим ја, ја и жена донесемо одлуку идемо за Митровицу, разумете, е онда док смо ми кренули према станици жељезничкој јер другог превоза није било дошли смо уствари шта се десило, десио се један лапсус. Идемо кроз Шид и прођемо крај рођеног сина који је био у војној школи, то вам нисам рекао, пазите и он је био заробљен у Загребу, био је 1991. Прођем крај рођеног сина који иде кући, иде кући да види јел смо ми живи, разумете. Он је био у војној у Загребу у војној школи, војни питомац је био и он се окрене и виче за нама «еј вас двоје, не познате мене» кад сам га видео њега, да знате како

ми је било, кад сам прошао крај рођеног сина колико сам ја био концентрисан само на Звездану и Звездану и готово, разумете. И тако да је он наставио с нама, вратио се с нама заједно, отишао за Сремску Митровицу тамо кад смо дошли Николић Невена, ја мислим да се зове жена, она нас је примила и рекла нам да је ово телефон и зовите где год хоћете кога имате у белом свету. Мислим знате што мени није било до тога нити сам имао бројева телефона ни ничега, каже ја ћу сад доћи, док је она дошла назад, док је жена дошла назад, док је проверила, међутим, шта је се десило, десило се 10 минута пре је тај конвој кренуо према Босни и отишао за Хрватску. Ја сам опет остао у неизвесности да ли ми је кћерка ту или није, је ли жива или није жива, разумете. Отуда превоза нисмо имали. Код те жене смо преноћили и она је рекла, нема проблема ја имам велику кућу, код мене ћете преспавати, окупаћете се, знате како је било, било је тешко за време рата и није било правог места за купање, тако је и било. Нас троје смо преноћили код ње, сутрадан смо лепо доручковали, жена је спремила доручак и онда смо отишли на воз за Шид. Из Шида смо с неким камионом стигли у ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на основу тога ви повезујете да су то ти датуми.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја повезујем на основу тога да су то ти датуми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан дакле нисте били на Овчари, сутрадан.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад више, јел?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Не, никад више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овом приликом кад сте били, кад сте били у хангару, ви сте ипак овај 48. годиште, јел тако, претпостављам да пуно људи из Вуковара знате, тамо живите и Срба и Хрвата, комшија.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Знате шта ја сам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте препознали некога од заробљених?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Нисам нажалост, нисам ја сам горе кад су излазили на Велепромет питао поједине људе за Звездану тражећи њу нисам никад добио позитиван одговор да ју је неко негде видео, разумете, тако да нисам видео на Овчари нисам видео никога познатих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог од познатих.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Познатих да би могао питати да ми усмере можда да су је видели или куда је отишла, шта се дешава или било шта, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим у истрази сте рекли да ви познајете Дамјана Самарцића.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Дамјана познајем као ауто превозника од пре рата, он је био ауто превозник и...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га том приликом нисте видели.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био крупан човек јел тако.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био крупан човек?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Крупан човек био, нижи човек који је носио колко ја знам ако је то тај Дамјан Самарцић био је ауто превозник пре рата разумете. Код његове куће горе према Негославцима било је Радикала и он је био ту неки главни колко сам ја чуо од њега, разумете, ништа друго не знам о њему, разумете. Ја само кажем ако је то тај Самарцић Дамјан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дамјан Самарцић па ви овде наводите звани «Велики бојлер».

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Не наводим ја, то је судија мене питао, ја кажем да ли је или није ја не знам, да ли је он «Велики бојлер» то је...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате какав му је надимак, који има надимак?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја знам само њега као Самарџић Дамјана аутопревозника, разумете, то је од пре рата кад је возио шљунак, кад сам кућу правио, шта да кажем, упознао сам га на тај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Добро. Браниоци. Питања.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је постојала Територијална одбрана Вуковара?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Чујте овако, колко ја знам ја нисам се упуштао ни у организацију саму ни самог отпора ни ничега, пазите, Територијална одбрана Вуковара као Територијална одбрана није постојала код нас је територијална одбрана права територијална одбрана а остала код Хрвата је и војни одсек и сви документи и све остало разумете. Све је то остало доле Хрватима, а ми смо били једна истурена улица која је била на периферији и нама је припало још пар улица које су назване Петрова гора уз нашу улицу зато што је то код скупљано ти људи који су излазили из центра, разумете они су излазили код нас у Петрову гору, онда су распоређивани по тим улицама где смо ми били, где смо спавали, спавали су при том код мене су спавали, једни код онога други код другог итд. Код мене је био распоређен Милош Војновић звани Син, му је отац му је Срђан, био распоређен и Андреј Ковачевић, Милан Војновић исто мој имењак само звани «Озрен», био је од Андреје Ковачевића брат, ја не могу рећи сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у ком смислу распоређени.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Па по кућама су распоређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да спавају, да се сместе.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Да, ти људи су изашли из града разумете. Они су се који су успели изаћи они су изашли горе у наш крај кад је дошло до онога најкритичнијег јер пазите то је већ било, ја око организације саме не могу вам рећи ништа, јер ја нисам учествовао нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте Душана Јакшића познавали, знате ли Душана Јакшића, шта је он у тим данима, тих дана шта је он.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Да познавао сам га. Па чујте он је био капетан резервни капетан да. Међутим, ту се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га сретали, јел имао неку функцију или радио нешто?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Па није, то се све сводило на групни договор, разумете. Ми смо пре тога држали стражу, онда су нас нападали, ми нисмо имали с чиме да се подупиремо, разумете, нападали, напуцавали јер су нас најпре са ватреним оружјем, лаганим па су после гранатама нас три дана тукли, ми нисмо имали с чим да одговоримо док нам није војска дошла ми смо били немоћни, ми смо се били спаковали да кренемо, да бежимо, разумете, да нас није војска подржала ми би били кренули и ми, колко ја знам, даље не знам ништа, око никакве организације.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, молим Вас да предпочите окривљеном са треће стране записника о саслушању код истражног судије трећи пасус, не морам ја да читам можете Ви прочитати тај трећи пасус па сад објасните тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Овде смо нека објашњења у том смислу чули, ово што заменик тражи да вам предпочимо из истраге што сте рекли код истражног судије јесте, «ја сам 14.09.1991. добио позив за мобилизацију да се јавим у ратну јединицу као и сви остали што су добили па смо добили униформе, наоружање и распоред, ја сам био у јединици ТО и ту је на неки начин старешина био Пера Миљановић, он је био главни за позадину ТО».

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Она је само названа ТО, као ТО јер ми смо били ту из те територије, разумете, ал да је била нека организација ТО права колко ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је дао позив?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Позив је мени дао, донео ми човек позив и рекао ми да се јавим ту и у ту кућу. Тамо смо задужили униформу и наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте добили униформу, оружје, не по имену и презимену, него у смислу да ли је то од неке војске, од неког од мештана, од некога?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: То је било већ је почела што кажу пуцњава, ја не знам мислим, мени су дали, дали су ми једноставно, набацали су ми униформу, бацили ми оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти људи, јесу ли ваши мештани?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Било је и мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неког од њих ко је ту био?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Па ја мислим да је био, чини ми се Жарко Амиџић ако се ја не варам, ја мислим да је он био.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Војновић Милан је данас рекао да Вујовић Мирољуба зна од после рата, међутим, на страни 4 записника трећи пасус, ако му предочите мени се чини да нешто другачије произилази, да ту разлику појаснимо.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Реците, ако није јасно ја ћу вам рећи како, знам га од тада кад је изашао код нас у улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из овога се не може закључити да га...

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја га познавао пре нисам, пазите, уопште га нисам, уопште га очима нисам видео, лично ни никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли га по чувењу, да ли га знате по томе што сте чули о њему, јесте ли слушали о њему тих дана, ко је, шта је, јел се помињао?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Знам само кад су кренуле борбе да је он долазио и да су викали сви да је јако добар борац, то му ја честитам.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Извините господине председниче само не знам шта му се предочава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не предочава му, уствари још ништа, то је само тај један део где је се могло схватити да га зна од

раније, јер помиње његове момке Мирољуб као Мирољубове момке.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: То су момци који су с њим ратовали, разумете.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Оптужени је рекао да га познаје сад кад је изашао на Петрову гору, од тада га зна.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Од време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дакле, онда бојим се да нисмо добро схватили, ја сам разумео да га ви знате од после рата.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Боље га знам од после рата, али за време рата знам да је дошао Мирољуб Вујовић и да је дошло јако пуно тих момака које ја нисам уопште знао, то су млади момци, али ја...

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја сам писао, па сам видео да сам записао Мирољуба.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја сам чуо ето тако од тих људи који су викали то је Мирољуб Вујовић, то је не знам ја, звани Гага, Драган не знам како се презива, не знам ни ја, то је Гага, то је Пера Циган, никад с њим ни реч нисам проговорио, али су ми рекли то је Пера Циган, рецимо, то су све момци који су ишли са Мирољубом у борбу, ја сам то рекао и то не поричем.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ја сам то питао зато што сам писао да је рекао да Мирољуба Вујовића зна од после рата, био је млад дечко, па сам ја због тога и заузео. Шта значи то што је рекао да су то били Мирољубови момци. Шта то значи, у ком смислу да су то били Мирољубови момци?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Па Мирољубови момци.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Нисам завршио питање молим вас, овај, да је ту на Овчари видео Гагу, Перу Цигана и Сићу и знам да су то били Мирољубови момци који су били с њим у борби итд. Шта то значи?

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Опростите, ја мислим да би се ово упућивало на одређене закључке које мора да изводи сведок, може ли на неки начин да се деформулише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у истрази рекли заиста у овом делу да су то Мирољубови момци.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Е па управо сам то хтео господине председниче, управо то, ту је сада спорно, када ми истражни судија предочава део мог исказа којим сам дао као сведок, то истражни судија није имао право да му предочи јер га саслушава као окривљеног.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: То што чита уважени колега је само део онога што сам ја тражио да се предочи, прочитајте до краја то.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Ја сам прочитао, али то произилази из исказа који је господин Војновић дао као сведок иако му је тај део предочен и тамо као сведок је говорио ово што сада расправљамо. Међутим, ја вас молим, немам ја ништа против да га ви питате како да објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ушло је ипак је у записник о његовом саслушању у истражном поступку тај исказ као сведок који је дао ако је дао, из овога би се дало закључити да јесте у полицији саслушаван као сведок.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Као сведок и код истражног судије као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код истражног судије?

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то нисам сигуран, добро, добро, да, да.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Дакле, у том смислу, ако постоји у списима а ми смо добили фотокопију списа и ја то нисам видео да га има, онда тај његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, то је на време издвојено из списа, немам ни ја, не знам ни ја за тај исказ, што је добро, што је добро.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Да се не вежемо за то него можете да га питате како зна Перу Циганина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и шта то, јесте ли разумели шта тражимо од вас.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Разумео сам питање како знам те момке објаснио сам вам како их знам, тако како су изашли код нас у улицу тако шта ја знам у нашем кретању ту у кругу нашем, колко смо ми имали сужен јако круг кретања, то није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били с Мирољубом, јел тако?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Они су били с Мирољубом, с њим су одлазили у борбу и таке ствари, рецимо. То су били момци који су били млади, лојални борци, шта да кажем друго. По мом закључку мислим ја гледам тако, јер ту се ради, све се врти око Мирољуба Вујовића зато сам рекао Мирољубови момци јер су с њим одлазили у борбу, нису са мном него с њим. Ја сам што кажу био ту на месту преко пута моје куће је то складиште било можда 50 метара од мене смештено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Тамо када је био на Овчари, код хангара, јел бранио неко улаз у тај хангар или се могло ући слободно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је објаснио.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја сам питао та два војника у белим опрточима, ја сам питао да ли могу ући да потражим кћерку.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је било неке механизације тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да ли сте видели какав трактор тамо или нешто друго од механизације, камионе?

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја сам изашао сагнуте главе, мени није било у циљу да видим ни Марка ни Јанка ни никог другога, разумете, ни ко је тамо ни зашто је тамо, него само да видим оно што сам ја ишао за својом кћерком, разумете, што би сваки

родитељ био такав и знате како је мени било, како сам се ја осећао, сви излазили напоље, а ја њу тражим и ње нема, а знајући рецимо у каквом је стању била да додам још и још горе изгледало за мене, а и мрак је био кад сам излазио напоље, био је мрак, ја сам носио тада наочаре 5, 5,5 разумете, ја нисам имао поготово са светлом у мрак кад се уђе ви морате знати како човек може да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: (адвокат бранилац прво-оптуженог). Исто питање судија, да ли је у истражном поступку у овом предмету био позиван приликом саслушања сведока од стране истражног судије и да ли је присуствовао ...

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Нисам разумео шта ме пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац пита да ли сте кад сте «кад сте ухапшени» па саслушани код истражног судије као осумњичени за ово кривично дело, да ли сте после тога присуствовали икаквом саслушању сведока у предмету.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Не.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Судија, да не бих после узимао реч ја бих молио да ово питање поставите и осталим окривљенима који су присутни ту првој четворици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

ОПТ. ВОЈНОВИЋ МИЛАН: Ја сам саслушан код истражног судије, молићу само овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу да ли би сте ви желели нешто да питате?

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, ја бих само објаснио да браниоци у вези овога што нису присуствовали сведоци зато што сам ја хиљаду пута што се каже подносио захтев да присуствују саслушању сведока да би објаснили, да би покушао да би помогао...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли се ово чује у режији, нисам сигуран, ако само нема питања, ако нема питања за

оптуженог да га, хвала лепо господине Војновићу. Питања оптуженом нема. Вујовићу, дајте овамо за микрофон боље да то буде регистровано аудио техником.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Дobar дан. Ја сам само хтео објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вујовић Мирољуб објашњава.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Питања адв. Заклана, значи у вези овог питања да ли смо присуствовали саслушању сведока и осталих оптужених што се каже, хиљаду пута сам ја усмено и писмено тражио од истражног судије Алимпића да присуствујем саслушању да би помогао самој истрази у вези самог случаја пошто сам ја из Вуковара и најбоље знам у вези тог случаја, значи помогао бих тамо, ниједном ми није одобрио то и исто тако ниједан сведок, ниједан оптужени није присуствовао. Није хтео, значи да истрагу усмери у правом правцу, што ја од самог почетка сам говорио и 8.12. писано изјаву написао на 27. страница, што би нормалних страница било негде са оним приговором на оптужницу негде око 60 страница. Сви су склонили главу од тога нико није хтео читати, значи нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно господине Вујовићу, није склоњено, списе прочитали смо.

ОПТ. ВУЈОВИЋ МИРОЉУБ: Не, не, извињавам се нисмо се добро, ја говорим о Алимпићу, извињавам се, значи овај, није га једноставно интересовало, као што видите сами да су сви спонтано дошли на Овчару, то њега није интересовало, формирао је од самог почетка команду и формацију ТО што није истина јер је он био 3 дана што сам напоменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли, разумели смо, хвала лепо, можете...

Добро, ја сам иначе мислио браниоца да овај предложим ја или сада или касније поднесцима да нам евентуално предложе, доказе имамо у оптужници тужилац је предложио извођење одређених доказа јер само сведока има 50 и нешто, јел тако, претпостављам да и одбрана имају у том смислу својих предлога, па можете из поднети сад, можете поднеском суду да у сваком случају да одлучимо шта ћемо с тим да радимо.

АДВОКАТ ПЕРКОВИЋ: Једно 10 минута, 15 паузе да ми да кажемо, да формулишемо предлоге, да се договоримо итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Председник већа у 10,40 издаје наредбу.

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора, значи у 11 сати ћемо наставити.

Настављено у 11,05 минута.

Предлози.

Дакле, ово ћемо одложити за ону седмицу у априлу, тако, накнадно ћемо одлучити кога ћемо од сведока позвати за те прве дане, али пре тога предлози одбране.

АДВОКАТ НЕНАД ПЕТРУШИЋ (бранилац опт. Вујовића): Председниче већа, поштоване судије, чланови већа, одбрана оптуженог Вујовића на данашњем главном претресу имајући у виду да су оптужени саслушани даје предлог овом већу за укидање притвора. Наиме, овај притвор је по предлогу Јавног тужиоца по оптужници КТ РЗ 3/03 продужен и он јошувек траје. Разлози за одређивање притвора су дати у члану по члану 141 тачке 1 става 1, дакле обавезност притвора због запрећене казне. Имајући у виду да је кажњивост по овом делу одређена Кривичним законом СФРЈ из 77. године који је касније измењен али је остао и даље члан 144, дакле, ратни злочин против ратних заробљеника. Одбрана сматра да не стоји разлог обавезности тог притвора. Наиме, 1. 7. (1. јула 1953. године) измењен је тај члан утолико, односно укинута је смртна казна самим тим измењен тај члан утолико што је укидање смртне казне укинута и њена замена од 20 година па смо остали дакле у домену кажњивости од 15 година. Дакле, сматрамо да данас у време кад се води овај процес не може говорити о обавезности притвора на онај начин како је то предложено овом законском одредбом из члана 141 ЗКП-а тачке 1 става 1. То је дакле основни разлог због кога одбрана сматра да ово веће треба да се позабави овим предлогом за укидање притвора. Надаље, уколико ми дозволите ја бих се врло кратко осврнуо и на Закон о организацији и надлежности државних органа у поступку против учинилаца ратних злочина који у свом члану 2 на један посредан начин, додуше не директно, овај, али на један посредан начин може говорити и

упућивати на закључак одбране у погледу укидања пртвора. Наравно скрећем пажњу и кажем да је основни разлог овај који сам претходно изнео. Наиме, тим чланом 2 ставом 2 предвиђено је да се овај закон примењује ради откривања кривичног гоњења учинилаца кривичних дела предвиђених чланом 5 Статута Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију. Тај Статут у члану 5 предвиђа да је међународни суд надлежан да кривично гони особе одговорне за следећа кривична дела па набраја између осталог и убиства. Познато је да по овом статуту и по правилима Међународног кривичног суда за ратне злочине почињене на територији бивше Југославије од 1991. године најтежа казна пред тим судом је доживотни затвор. Такође је познато да исти тај суд дозвољава могућност окривљенима да поднесу предлог за привремено пуштање на слободу и не само да дозвољава него мислим да је то и неспорно јер смо сведоци да је било случајева да су ти људи, овај, односно оптужени пуштени да се привремено бране са слободе до почетка суђења.

Поштовани суде, председнице већа, ја само на ову одредбу указујем зато што примењујем овај Закон о организацији надлежних државних органа у борби против учинилаца ратних злочина. Само указујем дакле на један посредан начин наравно за Вас је основ ЗКП односно Кривични закон СФРЈ на коју је одбрана указала у свом првом делу око предлог за укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо браниоче. Да ли се и остали браниоци, браниоци осталих оптужених придружују овоме или...

АДВОКАТ ПЕРКОВИЋ: Ако дозволите председнице већа само да напоменемо још нешто. Наиме, држава гарантује, то чујемо и Влада често нашим грађанима који се налазе у Хагу даје гаранције, а налазе се у притвору да се ти људи могу да бране са слободе. На неки начин ако наши овде брањеници не могу да добију гаранције од овога суда а ми можемо дати као браниоци њихове гаранције да неће мењати места боравишта, да ће се уредно јављати итд., не видим како би онда држава уопште могла да ауторитативно даје даље гаранције било коме ко је оптужен за ратне злочине у Хагу, а да при томе не цени и грађане односно окривљенике против којих она води поступак у домицилној држави. Надаље, у целости прихватам предлог колеге Петрушића, с тим што морамо додати једну другу чињеницу још у погледу примене уопште кривичног закона. Овде ће се поставити питање, а питање се може само односити у

погледу примене који је блажи кривични закон у смислу члана 4. Стога и на основу тог принципа, а и по принципу територијалног важења, дакле, ако су наводна дела почињена у Хрватској, тамо је дошло до битних измена, а увек се примењује блажи кривични закон или онај који је повољнији ако има више алтернатива, значи не једна или друга или трећа, ми стога морамо да прибавимо све прописе јер не можемо овај оптужница не може да стоји и да има законски пропис какав сада има. Нажалост о томе није вођено рачуна, нажалост ова истрага је трајала годину дана, ми овде немамо да кажем позитивну потврду уопште да је неко страдао на тој Овчари, односно наблизу, односно немамо записник о увиђају, немамо записника о обдукцијама итд. Значи то је претходно питање код којег се морало поћи у истрази. Задржавам право да писменим поднеском ставимо доказне предлоге, а поготово да предложимо издвајање појединих исказа сведока односно појединих записника. Видели смо и данас, а има сијасет таквих записника где ми уствари немамо исказе сведока који су они дали него имамо полицијске записнике који су на неки начин препричавани, да су то само поједина питања или наводи, нажалост нису, него је готово цели записник малтене у виду подсећања «Ви сте то рекли у полицији») итд., дакле, имаћемо много предлога пре почетка претреса. Стога Вас молим да први дан који би био у наставку претреса одређен, да оставимо тај дан да само расправимо процесна питања, а да онда касније кренемо у извршење доказа.

Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Бранилац адв. Јеврић.

АДВОКАТ ЈЕВРИЋ: Хвала. Ја се наравно придружујем колегама у погледу предлога за укидање притвора, с тим што бих желео да укажем још можда мало да појасним. Притвор је у овом случају одређен као обавезни с позивом да је обавезан јер је у смислу, за ово делу у смислу одредбе ОКЗ-а предвиђено 40 година затвора. Међутим, имајући у виду оптужницу која каже да се у оптужници се ставља на терет извршење кривичног дела из члана 144 КЗ СФРЈ значи ми немамо ОКЗ, не можемо се позивати на ОКЗ него на КЗ СФРЈ. КЗ СФРЈ је предвиђао казну затвора до 15 година односно у овом случају смртну казну. Како је у међувремену смртна казна престала да постоји, ми имамо само казну од 15 година и овде се апсолутно не може радити о обавезном притвору. То је једно, друго, наравно задржавам

право да надам се да ће ми суд то дозволити да у писменој форми изложим и ја своје евентуалне предлоге за извођење доказа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли још неко од бранилаца жели да узме реч? Колега Вукотић, микрофон само колега укључите.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Увек заборавим да кажем. Ја такође са своје стране предлажем да се према моме брањенику укине пртвор јер заиста сматрам да овде нема никаквог оправдања ни правног а и кажем и друштвеног да он наравно не само он, и остали остану у притвору. Не видим зашто би наши грађани који одговарају за исто дело у Хагу имали некакву већу подршку и нека већа права у односу на наше грађане који одговарају овде за исто кривично дело. То би по мени била, да не кажем знате да не употребим ту реч овај можда је тешка нека врста дискриминације. Овај, заиста мислим да би ваша одлука уколико ви прихватите да укинете притвор била и законита и надасве правична и мислим да њихов боравак привремени да се бране значи са слободе не би ни на који начин реметио даљи ток поступка, знате да не улазим сад у детаље. У свему наравно осталом ја бланко прихватам реч мојих колега који су то изврсно елаборирали у својим речима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

АДВОКАТ ВУЈИН: С обзиром да се одбрана договорила да ће колега Петрушић ставити тај предлог коме ћемо се ми придружити, нећемо понављати те основне разлоге, али имајући у виду да ми стојимо на становишту да није обавезан притвор, ми само у име нашег брањеника скрећемо пажњу суду и на његову болест, то су околности које могу да доведу до ваше оцене да није неопходно да остане у притвору. То је једна ствар, а друга ствар ја бих вас молио да и званично рецимо ставимо предлог онај који је господин Перковић првог дана напоменуо а то је да ви као веће затражите од надлежних органа Републике Хрватске податке да ли се против именованих оптужених овде евентуално тамо води поступак или постоје већ и одлуке неке судске и мислим да сте то дужни да учините обзиром на овај начело *ne bis in idem* јер у том случају ми би дошли у много компликованију ситуацију него што се овако наизглед мисли отварање новог претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте браниоче.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН (Бранилац прво-оптуженог): Ја бих се придружио мојим колегама у погледу њиховог закључка и тврдње да нема обавезног притвора у овом случају из тих истих разлога. Но ја бих рекао да нема ни других разлога за продужење притвора према окривљеном, у овом случају говорим сада у односу на оптуженог Вујовић Мирољуба. Вујовић Мирољуб се сам на позив Хашке канцеларије пријавио и отишао да да исказ. Према томе, нема никаквих разлога за продужење притвора да ће побећи и да ће се крити. С друге стране ради се о лицу беспрекорне прошлости, никада није осуђиван ни кажњаван, никада. Према томе, не само што не стоји обавезан притвор у односу на оптуженог Вујовић Мирољуба, него не стоје ни други разлози за одређивање притвора. Према томе молим суд да прихвати овај предлог и да се према оптуженом Вујовић Мирољубу укине притвор и исти се брани са слободе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ако сам добро схватио браниоци за сада немају, јел сте хтели нешто колега Јеврићу.

АДВ. ЈЕВРИЋ: Наравно ја нисам елаборирао друге разлоге јер сматрам да то суд има пред субом, поготово из записника и све се види да су то људи који су се потпуно сами јавили нормално, дошло је, то није било никаквих ни насилних привођења ни било чега другог, тако да овај говорили смо у принципу о основном, ако треба да говоримо и о другим разлозима онда...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сам ја добро схватио, дакле, невезано за, суд ће о овоме одлучити невезано за ту одлуку суда предстоји дакле улазак у доказни поступак у овом термину како смо рекли, да ли сам добро схватио колега Перковићу. Ви ћете доказне предлоге евентуалне писменим и друге предлоге писменим поднеском а остали браниоци за сада немају и колега Вујин ово што је предложио да се прибави од надлежних органа Републике Хрватске других доказних предлога у том смислу...

Х: из Министарства правде, да. Ми смо се договорили да ћемо то писмено...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: И само једно техничко питање ја бих молио кад завршимо данашње заседање да нам се исто омогући једно...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, није проблем. Заменик ОЈТ-а, пардон тужилац за ратне злочине.

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: За разлику од мишљења уважених колега мишљење тужиоца је различито везано за предлог њихов за укидање притвора значи ми сматрамо да сви разлози због којих је притвор одређен а после продужен стоји и даље. Значи у чл. 4 Закона о изменама и допунама Кривичног закона Републике Југославије се каже додаје став 3 који гласи: «ако је у време извршења кривичног дела за то кривично дело, а ради се о кривичном делу ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СФРЈ била прописана смртна казна, а јесте, учиниоцу кривичног дела може се изрећи казна затвора од 40 година», члан 42 Законика о кривичном поступку у ставу 1 тачка 1 говори о томе да кривица за коју постоји основана сумња да је извршено кривично дело за које је по закону прописана казна затвора од 20 година притвор ће се одредити, значи облигаторан притвор. Из тих разлога се тужилац противи овом предлогу браниоца. Што се тиче овог другог предлога везано за оно што је изрекао на претресу колега Перковић везано за пресуду, овај, за исто дело у Хрватској, тужилац је прибавио истина незваничну копију одлуке пресуде Жупанијског суда бр. К. 86/98 али кажем незванично само у фотокопији и ради знања и равнања ради се о сасвим другим делима а не о онима због којих се овде води поступак, али кажем о томе ћемо ми добити званичну информацију, а ми смо до сада могли добити ту пресуду званично зато што нам је у међународним везама било сметњи. Разумете шта хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, предлог је шири, колеге Вујина предлог у том смислу је шири односи се само на ту пресуду, добро.

АДВ. ПЕРКОВИЋ: (бранилац Станка Вујановића). Ако дозволите председниче већа не бих уопште да сада отварамо уопште полемику о примени материјално-правне, које ћемо законе итд., међутим, зна се да се примењује по територијалном принципу, увек закон који важи на тој територији. Стога и предлажем да веће у склопу ових својих захтева који ... према Министарству правде Србије, па самим тим и према Министарству правде Хрватске да затражи који су по хрватским законима били казнено криви за та дела и да видимо из Хрватске

који је тада се примењивао закон. Закон који се примењивао у Хрватској управо по овој оптужници коју незванично и противна страна има, видећте да су примењени сасвим други и законски оквири и поготово казнени оквири. Према томе, не би био облигаторан сигурно да не може се никако примењивати кривични закон који је сада тренутно да кажем најнеповољнији управо... поготово оцењујући само у оквиру притвора, да не говоримо даље, јер сматрамо наравно да не постоји никаквих ту ни доказа ни чињеница из којих би произилазила основана сумња да су наши браћеници починили какво кривично дело. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо се повући на једно 10 минута да о овоме одлучимо.

Суд је размотрио ове предлоге одбране, па је донео па потом председник већа јавно објавио следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ сагласан предлог бранилаца оптужених да се према оптуженима укине притвор.

Главни претрес се одлаже за.

Х: Председниче, ја се извињавам ако дозволите пре одлагања сад уз консултацију са колегом Закланом 26. априла имамо један претрес у Новом Саду, где сам ја... по службеној дужности и да не могу да нађем замену, па бих ја ипак молио ако може то. То је понедељак 26.

Дакле, главни претрес се одлаже за: **27., 28. и 29.04.2004. године**, сваког дана са почетком у 9,30 сати, судница бр. 2 у згради овог суда и то присутни заменик тужиоца, браниоци оптужених те оптужени узимају на знање прогласом овог решења и писмени позиви им се неће слати, а радницима Управе Окружног затвора у Београду послати наредбу о спровођењу оптужених у наведене дане на главни претрес.

Председник већа ће накнадно наредбом одредити које сведоке предложене од стране тужиоца позвати на одложени претрес.

Од МКТЈ (сви знамо Међународни кривични трибунал за Југославију), и од надлежних органа Републике Хрватске а преко Савезног министарства за људска и мањинска права затражити пружање међународно кривично-правне помоћи са молбом да овом суду до термина одложеног претреса доставе записнике о есхумацијама извршеним на локалитетима Овчаре и Грабова заједно са евентуалном фото и видео документацијом, записнике о извршеним обдукцијама есхумираних, те записнике о идентификацијама есхумираних, а од надлежних органа Републике Хрватске затражити и све одлуке надлежних судова које се односе на кривично дело ратних злочина, а против овде оптужених.

Од Савезног министарства за народну одбрану затражити да ослободи од чувања војне тајне сведоке припаднике ЈНА односно касније војске Југославије које је тужилац предложио у оптужници.

Претпостављам да сте разумели ове одлуке суда, само нешто укратко о одлуци о томе да се притвор према оптуженима, да се одбија предлог одбране да се притвор према оптуженима укине, при садашњем стању ствару, дакле при оптужби која је оваква каква јесте, дакле, оптуженима се ставља на терет извршење кривичног дела, тачно одређеног кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника, за то кривично дело јесте тада била прописана казна затвора овај мислим најмање 10 година или смртна казна при садашњем ОКЗ-у нашем јел тако, та казна затвора, та смртна казна је у међувремену брисана али је зато у одредби члана 400 став 3 заиста одређено да уколико је за неко одређено кривично дело раније била прописана смртна казна да ће се учинилац казнити казном затворај од 40 година, према томе кажем, при садашњем стању ствари по схватању овог већа и по схватању овог већа притвор је облигаторан, притвор је обавезан. Који ће се закон применити, који ће се закон применити зависиће, веће ће одлучити на крају овог доказног поступка, дакле, о примени ког закона ово веће ће одлучити на крају овог доказног поступка, да ли ће се показати да има неки закон у међувремену као блажи који треба применити то ће опет бити резултат нашег рада и разматрања на крају овог претреса.

Да, затражићемо, дакле само додајте од надлежних органа, нисам сигуран да знам како то треба урадити мислим преко

истог овог министарства затражићемо прописе Републике Хрватске који су у међувремену донети, а односе се на ову групу кривичних дела.

Браниоче да ли сте желели нешто да кажете?

АДВ. ВУКОТИЋ: Овај, мој брањеник Атанасијевић Иван, молим Вас, ако је икако могуће да вам се на кратко обрати у вези колико сам ја схватио проблема посете овај његове породице, само на кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам сигуран да је то за ово веће, ево нисам сигуран да је то за веће за веће као веће, нисам сигуран да је то за ово већа, ја као председник већа могу остати ту да чујем у смислу да се евентуално, госп. Атанасијевићу никаквих проблема нема, ја то редовно дајем одобрења, дакле као поступајући председник већа одобрења Вашој породици да Вас посећује у притвору, дакле, да Вас посећују супруга и деца, да Вас посећују у оне дане када они одлуче, када они одреде, тек после иду у складу са правилима кућног реда, дакле онолико колко ја могу да урадим ја то радим.

Не знам на шта се односи реците... Па немојте да ове људе, господине Атанасијевићу, ајте да се овако договоримо, само моменат, госп. Атанасијевићу напишите то што желите да кажете или сте већ написали, дајте онда, онда предајте па ћемо погледати да не замарамо сада с тим.

Колеге браниоци ја вам се захваљујем на коректној сарадњи ова три дана у нади да ћемо наставити тако да радимо и у свему овоме што је пред нама. Поздрављам вас видимо се 27.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

